

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2002

N:o 971—978

SISÄLLYS

N:o		Sivu
971	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	4175
972	Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta	4180
973	Laki oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta	4182
974	Laki valtion talousarviosta annetun lain 24 §:n muuttamisesta	4186
975	Laki valtion liikelaitoksista annetun lain 23 ja 24 §:n muuttamisesta	4187
976	Laki eräistä kiinteistöjärjestelyistä	4188
977	Laki työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa	4189
978	Tasavallan presidentin asetus Euroopan tietoliikennesatelliittijärjestöä (EUTELSAT) koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvän toimintasopimuksen muutosten voimaansaattamisesta	4190

N:o 971

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 68 a § ja sen edellä oleva väliotsikko, sellaisena kuin ne ovat laissa 585/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 12 a luku, lakiin siitä lailla 915/2001 kumotun 163 §:n tilalle uusi 163 § ja 165 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1486/1994, uusi 3 momentti seuraavasti:

I OSA

Radio- ja televisiolähetyspalvelut, sähköiset palvelut sekä telepalvelut

68 a §

Mitä 68 §:ssä säädetään, sovelletaan myös radio- ja televisiolähetyspalveluun, sähköiseen palveluun sekä telepalveluun.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu palvelu on kuitenkin myyty Suomessa myös silloin, kun:

1) kiinteä toimipaikka, josta palvelu luovutetaan, tai jollei palvelua luovuteta kiin-

teistä toimipaikasta, myyjän kotipaikka on Yhteisön ulkopuolella;

2) ostajana on muu kuin elinkeinonharjoittaja; ja

3) palvelu luovutetaan ostajan Suomessa olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, kun ostajan kotipaikka on Suomessa.

Sähköisillä palveluilla tarkoitetaan seuraavia sähköisesti suoritettavia palveluja:

1) verkkosivujen luovuttaminen ja isännöinti (hosting) sekä ohjelmien ja laitteistojen etäylläpito;

HE 125/2002
VaVM 16/2002
EV 147/2002

Neuvoston direktiivi 2002/38/EY; EYVL N:o L 128, 15.5.2002, s. 41
Neuvoston asetus (EY) N:o 792/2002; EYVL N:o L 128, 15.5.2002, s. 1

2) ohjelmistojen luovuttaminen ja niiden päivitys;

3) kuvien, kirjoitusten ja tietojen luovuttaminen sekä tietokantojen antaminen käyttöön;

4) musiikin, elokuvien ja pelien, myös uhka- tai rahapelien, sekä poliittisten, kulttuuri-, taide-, urheilu-, tiede- tai viihdelähetysten ja -tapahtumien toimittaminen;

5) etäopetuspalvelujen suorittaminen;

6) edellä 1—5 kohdassa mainittujen palvelujen kaltaiset palvelut.

Palvelua ei pidetä sähköisenä palveluna pelkästään sillä perusteella, että palvelun myyjä ja ostaja ovat yhteydessä toisiinsa sähköpostin avulla.

Telepalvelulla tarkoitetaan palvelua, jonka tarkoituksena on signaalien, kirjoitettujen tai kuvallisten viestien, ääniviestien tai tietojen välittäminen, lähettäminen ja vastaanottaminen johtimitse, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella menetelmällä sekä tällaisen välitys-, lähetys- tai vastaanottokapasiteetin käyttöoikeuden myöntämistä tai siirtoa.

12 a luku

Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

133 d §

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella on oikeus käyttää tässä luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää, jos verovelvollinen myy sähköisen palvelun muulle kuin elinkeinonharjoittajalle ja luovuttaa palvelun ostajan Yhteisön alueella olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysyvään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on Yhteisössä.

Yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella tarkoitetaan elinkeinonharjoittajaa, jolla ei ole Yhteisön alueella kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa ja jota ei jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (kuudes arvonlisäverodirektiivi) 22 artiklan, sellaisena kuin se on 28 h artiklassa, nojalla muuten kuin tämän erityisjärjestelmän joh-

dosta vaadita rekisteröitymään verovelvolliseksi Yhteisössä.

Erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin järjestelmää käyttävän verovelvollisen suorittamiin 1 momentissa tarkoitettuihin myynteihin.

Erityisjärjestelmää soveltavan verovelvollisen suorittamiin 1 momentissa tarkoitettuihin myynteihin oikeushenkilölle, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, ei sovelleta 9 §:n 1 momenttia.

133 e §

Tunnistamisjäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, johon Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ottaa yhteyttä ilmoittaakseen 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan alkamisesta tämän luvun säännösten mukaisesti.

Kulutuskäsenvaltiolla tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa sähköinen palvelu kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaan suoritetaan.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta 133 o §:ssä mainitulle verovirastolle.

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti verovirastolle.

Verohallitus määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tietojen antotavasta.

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja jonka on suoritettava veroa Suomeen, on noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. Verovirasto ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen poistetaan tunnistamisrekisteristä, jos:

- 1) hän ilmoittaa, ettei enää suorita sähköisiä palveluja;
- 2) voidaan muuten olettaa hänen verollisen toimintansa päättyneen;
- 3) hän ei enää täytä erityisjärjestelmän soveltamisen edellytyksiä; tai
- 4) hän jatkuvasti jättää noudattamatta erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun rekisteriin merkitään myös sellainen Yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen, joka on valinnut tunnistamisjäsenvaltioksi muun jäsenvaltion kuin Suomen ja joka on tämän johdosta rekisteröity asianomaisen jäsenvaltion tunnistamisrekisteriin.

Verovirasto ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti tässä pykälässä tarkoitettusta rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kunkin verokaudelta riippumatta siitä, onko sähköisiä palveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan 133 o §:ssä mainitulle verovirastolle.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava:

- 1) verovelvollisen tunnistamisnumero;
- 2) eriteltyinä jokaista kulutusjäsenvaltiota varten, jossa veroa on suoritettava, verokauden sähköisten palvelujen kokonaisarvo ilman veron osuutta, vastaava veron kokonaisuusmäärä ja sovellettava verokanta;
- 3) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen suoritettavien verojen yhteismäärä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisen verokausi on neljänneskalenterivuosi. Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä.

Veroilmoitus on tehtävä euroina. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, veroilmoituksessa on käytettävä verokauden viimeisen päivän vaihtokurssia. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin

kyseiselle päivälle julkaisemia vaihtokursseja tai, jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän vaihtokursseja.

Verohallitus määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettujen sähköisen ilmoituksen antotavasta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia vastaavia määräyksiä.

133 i §

Edellä 133 h §:n 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisen on maksettava verokaudelta tilittävänä verona 133 h §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu suoritettavien verojen yhteismäärä viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden 20 päivänä. Vero maksetaan Verohallituksen määräämälle euro-määräiselle pankkitilille.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on Suomeen suoritettavan veron osalta noudatettava vastaavia tunnistamisjäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä.

133 j §

Erityisjärjestelmää soveltava verovelvollinen ei saa tehdä 10 luvussa tarkoitettua vähennystä. Sen sijasta hänellä on, sen estämättä, mitä 122 §:n 1 momentissa säädetään, oikeus saada 122 §:ssä tarkoitettu palautus.

Oikeus palautukseen koskee vain veroa, joka olisi voitu 10 luvun säännösten nojalla vähentää, jos verovelvollinen olisi ollut toiminnastaan verovelvollinen lain yleisten sääntöjen mukaan.

133 k §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista riittävän yksityiskohdasta kirjanpitoa, jotta kulutusjäsenvaltio voi määrittää 133 h §:ssä tarkoitettujen veroilmoituksen oikeellisuuden.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen tietojen pyydyttäessä saatettava Verohallituksen, ve-

roviraston tai veroasiamiehen käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamisjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallitus määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

Tiedot on säilytettävä kymmenen vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana liiketoimi suoritettiin.

133 l §

Ellei tässä luvussa toisin säädetä, erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, sovelletaan soveltuvin osin, mitä 13—22 luvussa säädetään verovelvollisesta. Sama koskee verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on toinen jäsenvaltio, siltä osin kuin kysymys on Suomeen suoritettavasta verosta.

133 m §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 13 luvussa säädetään ajallisesta kohdistamisesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävää verosta.

133 n §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 147 §:n 1 momentissa säädetään veron maksamisesta.

133 o §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsittelee Verohallituksen määräämä verovirasto.

133 p §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161 ja 162 §:ssä ja 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

133 q §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista ei merkitä 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin.

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 175 §:n 1 momentissa säädetään rekisteröintiä koskevien toimenpiteiden ilmoittamisesta asianosaiselle.

133 r §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 19 luvussa säädetään veron määräämisestä siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen voidaan kuitenkin soveltaa, mitä 182 §:ssä säädetään veronkorotuksesta.

133 s §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoituksen perusteella Suomeen maksettava vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta verokaudelta veroilmoitus on annettu, jos ilmoitus on annettu 133 h §:n 3 momentissa säädettyssä määräajassa. Edellä mainitun määräajan jälkeen voidaan 179 §:ssä säädetyn edellytyksin toimittaa jälkiverotus kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta verokaudelta vero olisi tullut maksaa.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman maksuunpanoa 133 h §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen tai jos veroa ei ole maksettu mainitussa määräajassa, verolle on maksettava tai määrättävä veronlisäystä 183 §:n mukaisesti.

133 t §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 20 luvussa säädetään ohjauksesta ja ennakkoratkaisusta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

133 u §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen on ilmoittanut verokaudelta Suomeen tilitettävän veron liian suurena, hän saa korjata virheen vähentämällä liikaa ilmoitetun veron kalenterivuoden seuraavilta verokausilta Suomeen tilitettävästä verosta.

Verovelvolliselle, joka ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, maksetaan kalenterivuoden päätyttyä liikaa maksettu Suomeen tilitettävä vero hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella. Vero

voidaan palauttaa kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta verovelvollinen on ilmoittanut liikaa veroa, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 187, 192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kysymys.

133 v §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 a §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävää verosta.

133 x §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:ssä säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h tai 133 k §:ssä säädetyn velvollisuuden.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

II OSA

163 §

Edellä 149 §:n 4 momentissa tarkoitettu ennakkopalautushakemus, 161 §:ssä tarkoitettu perustamis-, muutos- ja lopettamisilmoitus, 162 §:ssä tarkoitettu veroilmoitus ja 162 b §:ssä tarkoitettu yhteenvedoilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti.

Verohallitus määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

165 §

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta veroviranomaisille sähköisesti annettaviin ilmoituksiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Tätä lakia sovelletaan, kun palvelu on suoritettu tai otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 972

Laki

Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1266/1996) 7 a §:n 2 momentin johdantokappale, sellaisena kuin se on laissa 586/1997, sekä
lisätään lakiin uusi 25 b—25 f § sekä 25 b §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

7 a §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 68 a §:ssä säädetään, mainitussa pykälässä tarkoitettu palvelu on myyty ulkomailla silloin, kun:

Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

25 b §

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 d §:n 1 momentissa säädetään, mainitun lain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää sovelletaan myös silloin, kun erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen myy sähköisiä palveluja muulle kuin elinkeinonharjoittajalle ja luovuttaa palvelun ostajan Ahvenanmaan maakunnan alueella olevaan pysyvään toimipaikkaan tai, jollei palvelua luovuteta pysy-

vään toimipaikkaan, ostajan kotipaikka on maakunnassa.

Poiketen 1 momentista ja sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 133 h §:n 5 momentissa ja 133 i §:n 2 momentissa säädetään, erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi, on edellä 1 momentissa tarkoitettun myynnin osalta erikseen annettava arvonlisäverolain 133 h §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja maksettava mainitun lain 133 i §:ssä tarkoitettu vero Suomeen.

Sovellettaessa arvonlisäverolain 133 e §:n 2 momenttia edellä 1 momentissa tarkoitettuihin tilanteisiin kulutusvaltion katsotaan olevan Suomi.

25 c §

Arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettun erityisjärjestelmän soveltamisen esteenä ei ole se, että verovelvollinen on merkitty arvon-

HE 125/2002
 VaVM 16/2002
 EV 147/2002

Neuvoston direktiivi 2002/38/EY; EYVL N:o L 128, 15.5.2002, s. 41
 Neuvoston asetus (EY) N:o 792/2002; EYVL N:o L 128, 15.5.2002, s. 1

lisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, jos verovelvollisen kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa eikä hän suorita muun Suomen alueella liiketoimia, joista Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautunut elinkeinonharjoittaja tulisi merkitä mainittuun rekisteriin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina muun Suomen alueella suoritettavina liiketoimina pidetään toimia, jotka Yhteisön ulkopuoliseen maahan sijoittautuneen elinkeinonharjoittajan suorittamina olisivat arvonlisäverolain myyntimaasäännösten mukaisia sääntöjä soveltaen tapahtuneet muualla Suomessa kuin Ahvenanmaan maakunnassa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen ei sovelleta arvonlisäverolain 133 q §:ää.

25 d §

Sen estämättä, mitä 25 b §:ssä säädetään, arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää ei sovelleta edellä 25 b §:n 1 momentissa tarkoitettulle maakuntaan sijoittautuneelle ostajalle myytyihin sähköisiin palveluihin, jos myyjän kotipaikka tai kiinteä

toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa ja tunnistamisjäsenvaltio on muu jäsenvaltio kuin Suomi.

25 e §

Sen estämättä, mitä 25 b §:n 1 momentissa ja arvonlisäverolain 133 j §:ssä säädetään, erityisjärjestelmää käyttävällä verovelvollisella, jonka kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa, on oikeus arvonlisäverolain 10 luvussa tarkoitettuun vähennykseen.

25 f §

Sen estämättä, mitä 25 b §:ssä ja arvonlisäverolain 12 a luvussa säädetään, edellä 25 e §:ssä tarkoitettuun verovelvolliseen sovelletaan vähennyksen tai palautuksen sekä muun kuin erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan myynnin osalta arvonlisäverolain yleisiä säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003.

Lakia sovelletaan palveluun, joka on suoritettu tai otettu omaan käyttöön lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 973

L a k i**oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta ja valtion maaomaisuuden vuokraamisesta sekä erityisten oikeuksien myöntämisestä.

Tämä laki koskee valtion virastoja ja laitoksia ja valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/1987) tarkoitettuja liikelaitoksia. Tämä laki koskee myös tasavallan presidentin kansliaa ja valtion talousarvion ulkopuolisia rahastoja, jollei rahastoista toisin säädetä.

Tämä laki ei koske eduskuntaa, sen toimielimiä tai sen virastoja ja laitoksia eikä Suomen Pankkia eikä Kansaneläkelaitosta.

2 §

Lain suhde muihin säännöksiin

Jos muualla laissa tai laissa olevan valtuuksen nojalla annetaan tästä laista poikkeavia säännöksiä, noudatetaan niitä tämän lain sijasta.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *valtion kiinteistövarallisuudella*
 - a) valtion omistamia kiinteistöjä, muita rekisteriyksikköjä ja maa- ja vesialueita sekä osuutta niihin (*valtion maaomaisuus*);

- b) valtion maalla sekä toisen maalla sijaitsevia valtion omistamia rakennuksia ja näiden osuuksia;

- c) valtion omistamia asunto-osakeyhtiöiden osakkeita ja osakkeita sellaisissa yhtiöissä, joiden pääasiallisena tarkoituksena on kiinteän omaisuuden omistaminen tai hallinta; sekä

- d) valtiolle kuuluvia erityisiä oikeuksia;
- 2) *luovuttamisella* myyntiä, vaihtoa tai muuta omistusoikeuden luovuttamista;

- 3) *vuokraamisella* maanvuokralaissa (258/1966) tarkoitettua maanvuokraa; sekä

- 4) *erityisellä oikeudella* käyttö-, rasite-, irrottamis- ja näihin verrattavaa oikeutta.

4 §

Luovuttamisen edellytykset

Valtion kiinteistövarallisuutta saadaan luovuttaa, jollei 2 tai 4 momentissa toisin säädetä, jos luovuttamista on pidettävä taloudellisesti tarkoituksenmukaisena tai luovuttamiseen on erityinen syy, eikä ole olemassa perusteltua syytä pitää sitä valtion omistuksessa.

Tämän lain nojalla ei saa luovuttaa kiinteistövarallisuutta, jonka:

- 1) käypä hinta on suurempi kuin kymmenen miljoonaa euroa; tai

- 2) merkitys luonnonsuojelun tai kulttuurihistoriallisesti huomattavien rakennusten suojelun taikka kiinteiden muinaisjäännösten rauhoittamisen kannalta on erittäin huomattava.

Ulkomailla olevaa valtion kiinteistövarallisuutta saadaan kuitenkin luovuttaa omaisuuden arvosta riippumatta.

Rantavyöhykkeellä sijaitsevaa kiinteää omaisuutta saadaan luovuttaa yksityistä lomiasutokäyttöä tai lomarakentamista varten vain painavasta syystä.

5 §

Kauppahinta ja muu vastike

Valtion kiinteistövarallisuutta saa luovuttaa vain käyvästä hinnasta tai vastikkeesta, jollei käypää alemmalle hinnalle tai vastikkeelle ole erityisen painavaa syytä.

6 §

Luovuttamisesta päättäminen

Valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta päättää valtioneuvosto.

Ministeriö päättää hallinnonalallaan olevan kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta, jos sen käypä hinta on enintään viisi miljoonaa euroa.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee myös tasavallan presidentin kansliaa ja valtion liikelaitosta niiden hallinnassa olevan kiinteistövarallisuuden osalta.

Valtioneuvosto voi siirtää ministeriön päätösvaltaa ministeriön alaiselle virastolle tai laitokselle, ei kuitenkaan oikeutta luovuttaa kiinteistövarallisuutta käypää alemmasta hinnasta tai vastikkeesta.

7 §

Vuokraamisen edellytykset

Valtion maaomaisuutta saadaan vuokrata, jos vuokraaminen on taloudellisesti kannattavaa tai muuten omaisuuden käytön kannalta tarkoituksenmukaista. Vuokraaminen ei saa vaikeuttaa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua suojelun ja rauhoituksen toteuttamista.

Rantavyöhykkeellä sijaitsevaa maaomaisuutta saadaan vuokrata käytettäväksi yksityiseen lomarakennustoimintaan, jos alue on hyväksytyssä tai vahvistetussa maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisessa asematai yleiskaavassa osoitettu sanottuun tarkoi-

tukseen tai alueelle on myönnetty poikkeus kaavoitusvaatimusta koskevista säännöksistä ja määräyksistä sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

Edellä 2 momentissa sanottua maaomaisuutta saadaan myös vuokrata, jos kysymys on rakentamisesta, jota kaavoitusvaatimus ei koske, tai olosuhteet huomioon ottaen vähäisestä rakentamisesta, vuokra-ajan pidentämisestä taikka olennaisesti saman alueen antamisesta uudelleen vuokralle aikaisemmalle vuokramiehelle tai kun muu näihin verrattava erityinen syy edellyttää vuokraamista.

8 §

Vuokran määrä

Valtion maaomaisuuden vuokran suuruus päätetään liikeloudellisin perustein.

Erityisen painavasta syystä vuokra voi olla liikeloudellisin perustein määräytyvää vuokraa alempi tai sen perimisestä voidaan luopua.

9 §

Vuokraamisesta päättäminen

Valtion maaomaisuuden vuokraamisesta päättää valtioneuvosto, jos:

- 1) vuokrattavan maaomaisuuden käypä arvo on yli kymmenen miljoonaa euroa; tai
- 2) vuokrattavan maaomaisuuden käypä arvo on yli viisi miljoonaa euroa ja vuokra-aika on pitempi kuin 30 vuotta; tai
- 3) jos vuokrauksella on periaatteellisesti huomattava merkitys.

Muissa tapauksissa vuokraamisesta päättää ministeriö, jonka hallinnonalaan vuokrattava maaomaisuus kuuluu, tai liikelaitos, jonka hallinnassa vuokrattava maaomaisuus on.

Tasavallan presidentin kanslia päättää hallinnassaan olevan maaomaisuuden vuokraamisesta.

Ministeriö voi siirtää päätösvaltaansa alaiselleen virastolle tai laitokselle, ei kuitenkaan oikeutta vuokrata maaomaisuutta liikeloudellisin perustein määräytyvää vuokraa alemmasta vuokrasta tai luopua vuokran perimisestä.

10 §

Erityiset oikeudet

Valtion kiinteistövarallisuuteen saadaan myöntää erityinen oikeus, jollei se haittaa omaisuuden käyttöä valtion tarkoituksiin eikä vaikeuta 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua suojelua tai rauhoittamista. Erityisen oikeuden myöntämisestä päättää se, jonka hallinnassa kiinteistövarallisuus on. Sopimus erityisen oikeuden myöntämisestä on tehtävä kirjallisesti.

Erityisen oikeuden myöntämisestä on perittävä käypä vastike. Oikeus kiinteistövarallisuuden vastikkeettomaan käyttöön saadaan myöntää vain, jos oikeus on vähäinen tai sen myöntämiseen vastikkeetta on muutoin erityisiä syitä.

Kun kiinteistövarallisuuteen myönnettävä erityinen oikeus koskee kiven, soran, hiekan, turpeen, mullan tai muiden näihin verrattavien maa-ainesten ottamista muuhun kuin kotitarvekäyttöön tai käyttöoikeuden myöntämistä valtiolle kuuluvaan vesivoimaan, on oikeuden myöntämisestä voimassa, mitä tässä laissa säädetään valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisen edellytyksistä, luovutuksesta perittävistä vastikkeista sekä luovuttamisesta päättämisestä.

Mitä 3 momentissa säädetään maa-ainesten ottamista koskevan erityisen oikeuden myöntämisestä, sovelletaan myös silloin, kun maa-aineksia muutoin luovutetaan.

11 §

Päätösvallan määräytyminen eräissä tapauksissa

Jos samalla luovutuskirjalla, vuokrasopimuksella tai muulla sopimuksella luovutetaan tai vuokrataan useampia kohteita, päätösvalta määräytyy sopimuksen kokonaishinnan tai -arvon perusteella.

Jos samaksi katsottava luovutus tai vuokraus jaetaan osiin, joista tehdään eri sopimukset saman sopijapuolen kanssa, päätösvalta määräytyy sopimusten yhteishinnan tai -arvon perusteella.

12 §

Pyydettävät lausunnot

Ennen valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamista tai vuokraamista taikka sitä koskevan erityisen oikeuden myöntämistä asiasta on hankittava ympäristöministeriön lausunto, jos kiinteistövarallisuudella, joka luovutetaan, vuokrataan tai johon erityinen oikeus myönnetään, saattaa olla huomattava merkitys kulttuurihistoriallisesti huomattavien rakennusten suojelun tai luonnonsuojelun kannalta, ja opetusministeriön lausunto, jos kiinteistövarallisuudella saattaa olla huomattava merkitys kiinteiden muinaisjäännösten rauhoittamisen kannalta.

13 §

Luettelointi

Kiinteistövarallisuuden haltijan on pidettävä valtion kiinteistövarallisuuteen kohdistuvien sopimusten ja oikeuksien yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot sisältävää luetteloa kiinteistövarallisuuden luovutuksista ja vuokraamisista sekä myönnettyistä erityisistä oikeuksista.

Luetteloon on merkittävä, mitä omaisuutta sopimus koskee, sopimuksen solmimispäivä ja voimassaoloaika, luovutetun oikeuden laatu, peritty vastike sekä kenen kanssa sopimus on tehty. Luetteloon merkitään luovutuksen saajan, vuokralaisen tai erityisen oikeuden saajan tunniste- ja yhteystiedot.

Henkilötietoja saa käyttää vain sopimus-suhteen hoitamiseen, ja ne voidaan luovuttaa samaan tarkoitukseen kiinteistövarallisuuden luovutuksen yhteydessä. Valtion viranomaisella on oikeus saada kiinteistövarallisuuden haltijan pitämät luettelot tai niistä tarvitsemansa tiedot virkatehtäviensä hoitamista varten.

Henkilötietoja säilytetään niin kauan kun sopimus on voimassa, jonka jälkeen ne arkistoidaan siten kuin arkistolaissa (831/1994) säädetään.

14 §

Asetuksen antaminen

Tarkemmat säännökset 13 §:ssä mainittuun

luetteloon merkittävistä tiedoista samoin kuin muustakin tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

15 §

Valtion kiinteistövarallisuuden hankkiminen, hoitaminen ja luettelointi

Valtion kiinteistövarallisuuden hankinnasta, kiinteistövarallisuuden vuokraamisesta valtion käyttöön, valtion kiinteistövarallisuuden vuokraamisesta ulkopuolisille, hallinnasta, hoidosta ja käytöstä sekä rekisteröinnistä ja luetteloinnista voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella. Valtion maaomaisuuden vuokraamisesta säädetään kuitenkin tässä laissa.

Tämä pykälä ei koske valtion liikelaitoksia lukuun ottamatta valtion kiinteistövarallisuuden rekisteröintiä ja luettelointia.

16 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännös

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Tällä lailla kumotaan oikeudesta luovuttaa valtion maaomaisuutta ja tuloatuottavia oikeuksia 31 päivänä elokuuta 1978 annettu laki (687/1978) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Kumottavan lain nojalla annetut päätösvallansiirtoja koskevat päätökset ovat voimassa kaksi vuotta lain voimaantulosta, jollei niitä sitä ennen erikseen kumota.

Tämä laki ei koske ennen lain voimaantuloa tehtyjä vuokrasopimuksia tai erityisten oikeuksien luovutussopimuksia. Jollei maanvuokralain säännöksistä muuta johdu, sanottuihin sopimukseen perustuva vuokra on kuitenkin tarkistettava tai muu vastike määrätävä tämän lain säännöksiä vastaavaksi niin pian kuin se sopimuksen ehtojen mukaan voi tapahtua.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 974

L a k i

valtion talousarviosta annetun lain 24 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 24 §:ään,
sellaisena kuin se on laissa 217/2000, uusi 4 momentti seuraavasti:

24 §

Valtion irtaimen omaisuuden luovuttaminen

oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövaral-
lisuutta (973/2002).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2003.

Valtion kiinteistövarallisuuteen kuuluvien
osakkeiden luovuttamisesta säädetään laissa

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 975

L a k i**valtion liikelaitoksista annetun lain 23 ja 24 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion liikelaitoksista 10 päivänä heinäkuuta 1987 annetun lain (627/1987) 24 §
 sekä
lisätään 23 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 589/1992, uusi 5 momentti seuraavasti:

23 §

Osakkuudet ja muut sitoumukset

— — — — —
 Mitä tässä pykälässä säädetään osakkeiden luovutuksesta, ei kuitenkaan sovelleta oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta annetun lain (973/2002) 3 §:ssä tarkoitettuun valtion kiinteistövarallisuuteen kuuluviin osakkeisiin.

24 §

Kiinteistövarallisuuden luovutus

Liikelaitoksen hallinnassa olevan kiinteistövarallisuuden luovuttaminen tapahtuu sen mukaan kuin valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 976

Laki**eräistä kiinteistöjärjestelyistä**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Poiketen siitä, mitä valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta annetun lain (973/2002) 4 ja 6 §:ssä säädetään, valtioneuvoston yleisistunto voi valtiovarainministeriön esittelystä määräämillään ehdoilla luovuttaa ja vaihtaa valtion ja sen kokonaan omistaman Kapiteeli Oy -nimisen osakeyhtiön välillä sanotun yhtiön osakkeita vastaan valtion kiinteistövarallisuutta, ei kuitenkaan valtion liikelaitoksista annetun lain (627/1987) mukaisten liikelaitosten hallinnassa olevaa varallisuutta.

2 §

Varainsiirtoveroa ei ole suoritettava 1 §:ssä tarkoitetuista luovutuksista ja vaihdoista, jotka tehdään tämän lain voimassaoloaikana, eikä Kapiteeli Oy:n luovuttaessa kiinteistö-

varallisuutta edelleen kokonaan omistamalleen Kruunuasunnot Oy:lle sen osakkeita vastaan.

Veroa ei ole myöskään suoritettava Kapiteeli Oy:n luovuttaessa 1 §:ssä tarkoitetun kiinteistön kokonaan omistamalleen asunto- tai kiinteistöosakeyhtiölle sen osakkeita vastaan, jos Kapiteeli Oy luovuttaa kaikki mainitun asunto- tai kiinteistöosakeyhtiön osakkeet Kruunuasunnot Oy:lle sen osakkeita vastaan tämän lain voimassaoloaikana. Veroa ei ole tällöin suoritettava myöskään asunto- ja kiinteistöyhtiön osakkeiden luovutuksesta Kruunuasunnot Oy:lle.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä laki on voimassa vuoden 2004 loppuun.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 977

Laki**työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos laissa tai asetuksessa säädetään, että päivärahan tai sitä vastaavan etuuden määrässä on otettava huomioon henkilön työ- tai virkasuhteessa saadut työtulot, näistä työtuloista tai maksettavasta etuudesta on vuonna 2003 vähennettävä 4,8 prosenttia.

maksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eri etuuslajeissa annetaan sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella.

2 §

Tarkemmat säännökset työntekijäin eläke-

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

N:o 978

Tasavallan presidentin asetus**Euroopan tietoliikennesatelliittijärjestöä (EUTELSAT) koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvän toimintasopimuksen muutosten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Euroopan tietoliikennesatelliittijärjestöä (EUTELSAT) koskevaan yleissopimukseen ja siihen liittyvään toimintasopimukseen 18—20 päivänä toukokuuta 1999 Cardiffissa tehdyt muutokset, jotka eduskunta on hyväksynyt 14 päivänä kesäkuuta 2001 ja jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 29 päivänä kesäkuuta 2001 ja joita koskeva ratifioimiskirja on talletettu Ranskan ulkoasiainministeriön huostaan 18 päivänä heinäkuuta 2001, tulevat voimaan 28 päivänä marraskuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Euroopan tietoliikennesatelliittijärjestöä

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2002

(EUTELSAT) koskevan yleissopimuksen ja siihen liittyvän toimintasopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2001 annettu laki (543/2001) tulee voimaan 28 päivänä marraskuuta 2002.

3 §
Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä marraskuuta 2002.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Jan-Erik Enestam*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 103/2002)

N:o 971—978, 2 arkkia